

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 07 0 U 022782 25 Uvp
Sarajevo, 15.01.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Čaušević-Dučić Mirsade i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Isanović-Rotić Sanite, kao zapisničara, u upravnoj stvari tužitelja Č.(S) A. iz T., selo B.G. b.b., protiv akta broj: FZ1/4-45-3-511-2/23 od 27.02.2023. godine tuženog Federalnog zavoda za penzijsko/mirovinsko i invalidsko osiguranje Mostar, u upravnoj stvari pristupa informacijama, odlučujući o zahtjevu za vanredno preispitivanje sudske odluke podnesenom od strane tužitelja protiv presude Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022782 23 U od 18.08.2025. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 15.01.2026. godine, donio je:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Mostaru, broj: 07 0 U 022782 23 U od 18.08.2025. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja, podnesena protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena žalba (kako je navedeno u dispozitivu iako je rješavano po prigovoru) tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja direktora Središnje administrativne službe Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, broj: FZ 3/5/1-45-3-UPI-3699-3/22 od 24.01.2023. godine, kojim je odobren pristup informacijama po zahtjevu tužitelja i po kojem su dostavljene informacije kao u dispozitivu rješenja.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje sudske odluke, tužitelj je osporio zakonitost i pravilnost pobijane presude zbog povrede federalnog zakona i zbog povreda pravila federalnog zakona o postupku, koja je mogla biti od uticaja na rješenje stvari putem kantonalnog suda, konkretno člana 1., 2. i 14. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, člana 34. stav 1. Zakona o upravnim sporovima FBiH i člana 169. Zakona o upravnom postupku FBiH, a što je imalo za posljedicu pogrešan pravni zaključak suda da je prvostepeni organ u potpunosti udovoljio njegovom zahtjevu za pristup informacijama od 12.12.2022. godine. Tužitelj smatra da sud, kao i prvostepeni organ, nisu pravilno ocijenili da je u skladu sa Zakonom o slobodi pristupa informacijama podnio zahtjev za pristup informacijama Federalnom zavodu za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar, kojom je tražio da mu se dostavi (po mogućnosti ovjerene) fotokopije sveukupne dokumentacije (obraci M-1, M-2, M-4, M-8, GIP-1022, itd.), koja je dostavljena od Vlade Federacije BiH, odnosno ministarstva i/ili drugih organa, u svrhu obračuna i uplata doprinosa za MIO/PIO, za redovni i uvećani (beneficirani) radni staž, za period od 13.03. 1996. godine do 13.03.2002. godine, u kom periodu je bio u radnom odnosu u Hrvatskom vijeću odbrane-

Vojsci Federacije BiH (Federalnom ministarstvu odbrane), te da mu se iz službene evidencije FZ MIO/PIO na propisanim obrascima (AM i dr.) dostave podaci, za prethodno navedeni period, iz kojih bi bilo vidljivo na koje iznose bruto i neto plaća ga je prijavilo Federalno ministarstvo odbrane po svim mjesecima, godinama i sveukupno, za doprinose MIO/PIO, za redovni i beneficirani staž i koliko ima godina redovnog i beneficiranog staža. Prvostepeni organ mu nije dostavio sve tražene podatke, već da mu je dostavio samo AM obrazac. Protiv prvostepenog rješenja uložio je prigovor, koji je odbijen osporenim rješenjem tuženog. U ostavljenom roku, podnio je tužbu, koju je sud odbio, kako tužitelj smatra, pogrešnom primjenom odredbi člana 1. i 2. Zakona o zaštiti osobnih podataka, člana 2. i 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama FBiH, te člana 33. stav 2. Zakona o upravnim sporovima FBiH, a što ima za posljedicu i povredu odredbi člana 6. Evropske konvencije i člana II/3 Ustava BiH, kojim mu je zagantovano pravo na pravično suđenje. Smatra da sud i prvostepeni organ nisu smjeli povrijediti njegova ljudska prava, a kako to i navodi Ustavni sud BiH u svojim odlukama broj: AP 311/04 od 22.04.2005. godine i AP 1040/04 od 27.05.2005. godine, pa je predložio da ovaj sud tužbu uvaži, osporenu presudu ukine i predmet vrati Kantonalnom sudu u Mostaru na ponovno rješavanje i odluku.

Tuženi je dostavio odgovor na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke u kome je predložio da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude u granicama zahtjeva i povrede propisa iz člana 41. stav 2. tog Zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga :

Iz obrazloženja pobijane presude i stanja upravnog spisa, proizilazi da je prvostepeni sud cijenio da se tužitelj zahtjevom od 12.12.2023. godine obratio tuženom radi dostave podataka i kopije dokumenata, pobliže pobrojanih u zahtjevu, a iz kojih bi bilo vidljivo na koje iznose bruto i neto plaća je bio prijavljen od strane Federalnog ministarstva odbrane, pobrojano po svim mjesecima, godinama, te sveukupno i to za doprinose MIO/PIO, za redovni i beneficirani staž i koliko ima godina redovnog i beneficiranog staža. Rješenjem broj: FZ 3/5/1-45-3-UPI-3699-3/22 od 24.01.2023 godine Središnje administrativne službe Federalnog zavoda za penzijsko i invalidsko osiguranje Mostar tužitelju je odobren pristup informacijama i te su informacije dostavljene, na način kako je to navedeno u rješenju, odnosno u prilogu rješenja. Naime, iz stanja spisa proizilazi da je tužitelju dostavljeno, a što tužitelj i ne spori, uz rješenje od 24.01.2023. godine, Uvjerenje o podacima registriranim u matičnoj evidenciji broj: FZ10/2/2-31-11-2428-2/23 od 24.01.2023. godine, u kojem je navedeno, koji iznos neto plaća je tužitelju isplaćen u traženom periodu, da su navedene sve promjene, koje su tražene kroz obrazac M-8. U rješenju je nadalje navedeno da je uvidom u matičnu evidenciju aktivnih osiguranika Zavoda utvrđeno da je obrazac M-1-prijava na osiguranje zaprimljen 03.06.2000, obrazac M-2-odjava sa osiguranja zaprimljen 04.02.2020. godine, da su M-8 obrasci, koji su dostavljani od Federalnog ministarstva odbrane, za razdoblje od 1996. do 2002. godine, uredno provedeni. Istim rješenjem tužitelj je obaviješten da ne postoji zakonska obaveza tuženog da utvrđuju tačan izračun mirovinskog staža, već da se isti obračunava ukoliko je podnesen zahtjev za ostvarivanje prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja od strane osiguranika, te da može izvršiti uvid u bazu podataka kod mjerodavne organizacijske jedinice Zavoda-SAS-Mostar. Tužitelj je protiv prvostepenog rješenja podnio prigovor (u dispozitivu osporenog rješenja pogrešno nazvan žalba), koji je odbijen osporenim rješenjem broj: FZ1/4-45-3-511-2/23 od 27.02.2023. godine, uz obrazloženje da je prvostepeni organ u cijelosti postupio shodno odredbama člana 1. 2. i 14. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH. Tužitelj je

podnio tužbu, koju je prvostepeni sud odbio, uz obrazloženje da je prvostepeni organ pravilno postupio u skladu sa članom 1., 2. i 14. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH, kada je tužitelju dostavio rešenje uz Uvjerenje o podacima registriranim u matičnoj evidenciji (AM obrazac) u kom su provedeni traženi podaci, pa da je na taj način zahtjevu tužitelja udovoljio u cijelosti.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke neosnovan.

Naime, članom 1. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama u FBiH („Sl. novine FBiH“, broj 32/01 i 48/11) propisano je da se ovim Zakonom uređuje pristup informacijama u posjedu javnih organa radi utvrđivanja da svako fizičko ili pravno lice ima pravo pristupa ovim informacijama u najvećoj mogućoj mjeri, u skladu sa javnim interesom, te da javni organi imaju odgovarajuću obavezu da saopće te informacije, a članom 2. propisano je da se odredbe ovog zakona tumače tako da se u najvećoj mjeri i bez odlaganja olakša i potakne saopćavanje informacija pod kontrolom javnog organa uz najnižu prihvatljivu cijenu.

Suprotno stavu tužitelja, prvostepeni sud je pravilno cijenio da je na osnovu citiranih odredbi Zakona slobodi pristupa informacijama u FBiH, tužitelj podnio zahtjev za pristup informacijama, da je prvostepeni organ primjenom istih odredbi, odobrio tužitelju pristup i dostavio mu tražene informacije, što je pravilno cijenio i tuženi organ tako da nema povrede tih odredaba od strane prvostepenog suda, jer je pravilno zaključio da navedene odredbe nisu povrijeđene od strane prvostepenog organa i tuženog.

Pogrešno tužitelj navodi da su nepravilno primjenjene i odredbe člana 14. stav 2. istog Zakona, kojim je propisano da kada nadležni javni organ odobri pristup informacijama u cijelosti ili djelimično, rješenje o tome dostavlja podnosiocu zahtjeva, navedeno rješenje sadrži: 1. obavještenje o mogućnosti ličnog pristupa informaciji u prostorijama nadležnog javnog organa; 2. obavještenje o mogućnosti umnožavanja informacije i o troškovima umnožavanja, uz napomenu da se umnožavanje informacije omogućava nakon izvršene uplate. Kada je umnožavanje informacije neuobičajeno složeno ili dugotrajno, umnožavanje se omogućava podnosiocu zahtjeva u vrijeme koje je prihvatljivo i za podnosioca zahtjeva i za nadležni javni organ; 3. priloženu kopiju tražene informacije, kada se ista osigurava besplatno u smislu čl.16. ovog zakona. Iz stanja spisa proizlazi da je prvostepeni organ u cijelosti postupio u skladu sa citiranim članom, dostavljajući tužitelju osporeno rješenje i Uvjerenje o podacima registriranim u matičnoj evidenciji (AM obrazac), u kojem je navedeno da su provedeni traženi podaci u M-1, M-2, M-4 i M-8 obrascu, a koje je tužitelj svojim zahtjevom tražio, da su podaci o uplaćenim doprinosima M-4 za redovan i beneficirani staž za traženo razdoblje uspostavljeni na godišnjoj razini, te da je u rješenju navedeno da tužitelj može za ostale podatke da lično pristupi i izvrši uvid kod mjerodavne organizacijske jedinice ovog Zavoda-SAS-Mostar, a što ukazuje da nema povrede navedene odredbe Zakona, kako to tužitelj pogrešno zaključuje.

Nadalje, pravilan je zaključak nižestepeni organa i suda da zahtjev tužitelja da mu se utvrdi tačan izračun mirovinskog staža nije informacija koja je u posjedu javnog organa u smislu člana 3. Zakona o slobodi pristupa informacijama FiH i koja bi se tužitelju trebala dostaviti jer i po stavu ovog suda ne radi se o podacima koje tuženi posjeduje, a tačan izračun mirovinskog staža će se obračunati po podnesenom zahtjevu za ostvarivanje prava iz mirovinskog i invalidskog osiguranja od strane osiguranika.

Suprotno navodima tužitelja, nema ni povreda odredbe člana 169. Zakona o upravnom postupku ("Službene novine F BiH" br. 2/1998, 48/1999 i 61/2022), kojim je propisana procedura izdavanja uvjerenja u skladu sa tim Zakonom. Naime, uvjerenje o podacima od 24.01.2023. godine, koje je tužitelju dostavljeno uz prvostepeno rješenje, upravo je izdato na osnovu člana 169. Zakona o upravnom postupku o podacima registrovanim u matičnoj evidenciji zato što se za tužitelja za traženi period plaće evidentno vode u neto iznosu (što je od značaja za obračun godišnjeg ličnog koeficijenta osiguranika) pa su upravo u skladu sa stavom 1. i 3. navedenog člana 169. Zakona o upravnom postupku, ti podaci i dostavljeni tužitelju, a podatke o bruto plaćama tužitelj može tražiti od isplatioca plaća za predmetni period.

Ovaj sud nije utvrdio da postoji povreda odredbe člana 1. i 2. Zakona o zaštiti osobnih podataka, ("Službeni glasnik Bosne i Hercegovine", br. 12/2025 od: 28.02.2025) niti je te odredbe prvostepeni sud primijenio prilikom donošenja pobijane presude, kako to tužitelj u zahtjevu pogrešno navodi, a nisu povrijeđene ni odredbe člana 33. i 34. Zakona o upravnim sporovima.

Neosnovan je prigovor tužitelja da je prvostepeni sud povrijedio njegova ljudska prava zagarantovana članom II stav 3. tačka e) Ustava BiH i člana 6. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Službeni list BiH, broj: 6/99), kojim je zagarantovano pravo na pošteno i javno suđenje, s obzirom da je donijeta zakonita i pravična presuda, pravilnom primjenom relevantnih odredbi materijalnog prava, pri čemu nisu učinjene povrede pravila postupka, a tužitelj je u toku postupka imao mogućnost učešća u postupku i pristupa sudu u skladu sa Zakonom o upravnim sporovima. Stoga su i neosnovani navodi da je postupljeno suprotno sudskoj praksi Ustavnog suda, izraženoj u odlukama broj: AP 311/04 od 22.04.2005. godine i AP 1040/04 od 27.05.2005. godine

Imajući u vidu izloženo, kao i razloge date u obrazloženju osporenog rješenja i pobijane presude koji nisu dovedeni u pitanje navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke i koji u cijelosti predstavljaju ponavljanje ranije iznesenih navoda u upravnom postupku i u upravnom sporu, ovaj sud je zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke cijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Isanović-Rotić Sanita, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.